U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **A. P.,** zastoupený Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie,** se sídlem Olšanská 2, Praha 3, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 10. 2015. č. j. CPR-23464-3/ČJ-2015-930310-V238, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 12. 2015, č. j. 2 A 76/2015 – 25,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Rozsudkem ze dne 18. 12. 2015, č. j. 2 A 76/2015 – 25, zamítl Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) žalobu žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 10. 2015. č. j. CPR-23464-3/ČJ-2015-930310-V238, kterým žalovaná částečně změnila rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 28. 5. 2015, č. j. KRPA-365239-44/ČJ-2014-000022, ukládající žalobci správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a ve zbytku jej potvrdila. Změna rozhodnutí správního orgánu prvního stupně spočívala ve změně stanovení doby, po kterou nelze umožnit vstup žalobce na území členských států EU, z jednoho roku na šest měsíců.

[2] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, která však neobsahovala žádné kasační důvody dle § 103 odst. 1 s. ř. s., a nesplňovala tak podmínky řízení podle § 106 odst. 1 s. ř. s.

[3] Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 20. 4. 2016, č. j. 2 Azs 31/2016 - 21, stěžovatele vyzval podle § 106 odst. 3 s. ř. s., aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení

tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede, z jakých důvodů byla podána, a tyto důvody skutkově a právně konkretizuje. Stěžovatel byl zároveň poučen, že pokud nedoplní kasační stížnost ve stanovené lhůtě a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne.

[4] Uvedené usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno do datové schránky dne 21. 4. 2016. Poslední den stanovené měsíční lhůty pro doplnění kasační stížnosti připadl na pondělí 23. 5. 2016 (§ 40 odst. 2 a 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Do tohoto data však stěžovatel doplnění kasační stížnosti nezaslal.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že bez doplnění kasační stížnosti není možné v řízení o ní pokračovat. Kvůli absenci stížních důvodů totiž není vymezen rozsah přezkumu rozsudku městského soudu Nejvyšším správním soudem (viz § 109 odst. 3 s. ř. s.), a tím ani hlediska, z nichž by měl být uvedený rozsudek posuzován. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[6] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 1. června 2016

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu